

תת"ע 10381/08/18 - מלק נזאר נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10381-08-18 מדינת ישראל נ' מלק נזאר
תיק חיצוני: 30251120447

מספר בקשה: 1

בפני מבקש	כבוד השופטת עידית פלד
נגד משיבים	מלק נזאר
	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד ג'סאר
	מדינת ישראל
	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 17.4.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 31.8.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, עבירה מיום 11.7.18, באזור שיפוט של בית משפט השלום לתעבורה באילת.

בהחלטה מיום 20.1.19 הורה שופט בית המשפט העליון על העברת מקום הדיון לבית משפט השלום לתעבורה בחדרה, וזאת בנסיבות בהן הנאשם מתגורר במרחק גיאוגרפי רב מבית משפט באילת, והצהיר כי הוא מודה במיוחס לו בכתב האישום.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 17.4.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 2 חודשים.

בבקשה מיום 28.4.19 טען המבקש, כי הינו רופא במקצועו ופנה למשרדו של ב"כ המבקש על מנת לטפל בתיק, אשר הגיש בקשה לבית המשפט העליון להעברת מקום הדיון; וכי ב"כ המבקש העסיק במשרדו עורך דין, אשר נטען כי העלים תיקים מהמשרד ונעלם, וב"כ המבקש הגיש נגדו תלונה בלשכת עורכי הדין, וכי התיק של המבקש הוא אחד התיקים אשר נעלמו על ידי אותו עורך דין.

המשיבה לא הגישה תגובה מטעמה לבקשה.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, ועל אף היעדר תגובת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בפתח הדברים יאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בענייננו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל [26.7.18].

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018)

בענייננו, מתיק בית המשפט עולה, כי הזמנה לדיון נצפתה באתר נט המשפט על ידי ב"כ המבקש; ואין בטענות שנטענו (טענות קשות ללא אסמכתאות וללא תימוכין) כדי להצדיק היעדר התייצבות לדיון מטעם המבקש ובא כוחו.

כפי שכבר נפסק לא אחת, גם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון. וראו רע"פ 3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.05.2009):

"כשם שציין בית המשפט המחוזי אין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינו של המבקש כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין. לא ראיתי גם כי בנסיבות הענין יש לסטות מכלל זה."

יתרה מכך, משהגיש המבקש בקשה להעברת מקום הדיון, היה עליו לברר לאיזה מועד נקבע הדיון בבית המשפט אליו הועבר הדיון לבקשתו; ואין לראות בטענות כנגד עורך הדין במשרדו של ב"כ המבקש, טענות שנטענו בעלמא, משום

עילה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

בנסיבות אלה המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

כאמור, בענייננו, מקום הדיון הועבר לחדרה, בין היתר, בנסיבות בהן המבקש הצהיר כי הוא מודה במיוחס לו בכתב האישום.

לפיכך, אין בהרשעת המבקש בהיעדרו חשש לעיוות דין; וגם העונש שהושת על המבקש תואם את רמת הענישה המקובלת בעבירות כגון דא, בהתחשב במכלול הנסיבות והשיקולים השונים, לרבות חומרת העבירה ועברו התעבורתי של המבקש.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה; ואף לא מצאתי הצדקה לקיים דיון במעמד הצדדים, כאשר הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין (וראו ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ט, 10 יוני 2019, בהעדר הצדדים.